

науками. **Перша завжди випереджає у сфері фундаментальних досліджень**, але не може швидко втілювати їх у практичні результати, оскільки не має достатньої технологічної бази. Друга орієнтована на розробку і впровадження технологій отримання напівпровідникових матеріалів і виробництво напівпровідникових приладів. Але часто вони створюються без належного врахування досягнень вітчизняної фундаментальної науки.

Висновки

Аналіз наукових досліджень щодо розвитку напівпровідникових матеріалів як в Україні, так і за кордоном свідчить, що **українські розробки за рівнем досліджень є конкурентоспроможними і відповідають світовому рівню**. До наукових результатів світового рівня належать такі: технологія формування ефективних люмінесцентних кремнієвих нанокластерів; теорія високопольового електронного транспорту для напівпровідникових гетероструктур.

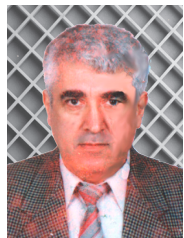
Державні науково-технічні програми України містять положення, які сприяють (у тому числі фінансово) розвитку окремих фрагментів мікроелектроніки, зокрема її основи – кремнієвої технології.

Проте існує низка проблем, що стримують розвиток напівпровідникових матеріалів, а саме:

- в Україні відсутня цілісна програма відновлення і розвитку мікроелектроніки;
- проведення фундаментальних і прикладних досліджень, а також розвиток технічного потенціалу напівпровідникової сфери в Україні стримуються через відсутність ефективного механізму взаємодії між академічною та галузевою науками, а також належної державної підтримки, перш за все, фінансової.

УДК 330.1

МІРА РЕАЛІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОГНОЗУ

О. Л. Вугальтер

Прогнозування відзначається різноманітністю методів виконання. Зазвичай методи прогнозування класифікують за способом їхнього створення. Нижче розглянемо можливість порівняння методів прогнозування за метою – якістю прогнозу.

Приділяючи багато уваги статистичній обробці прогнозованої похибки (перспективна і ретроспективна оцінка статистичної похибки), часто ігнорують

ЛІТЕРАТУРА

1. Левінзон, Д. І. Состояние и перспективы производства полупроводниковых материалов в Украине / Д.И. Левинзон, Ю. В. Трубицын // Нові технології. – 2008. – № 1 (19). – С. 78.
2. Иванов, В. М. Современные тенденции развития промышленности поликристаллического полупроводникового кремния / В. М. Иванов, Ю. В. Трубицын // Нові технології. – 2009. – № 1 (23). – С. 30–35.
3. Наумов, А. В. Обзор мирового рынка германия / А. В. Наумов // Известия высших учебных заведений. Материалы электронной техники. – 2004. – №3. – С. 7–14.
4. Залозний, А. Н. Карбід кремнію. Перспективи застосування карбиду кремнію в електроніці / А. Н. Залозний, І. В. Касьянов // Матеріали III Міжнар. наук. студент. конф. «Науковий потенціал студентства в ХХ столітті». Том 1. Природні і точні науки. Технічні і прикладні науки. Ставрополь: Севкавгту, 2009. 278 с. Північно-кавказький державний технічний університет. <http://www.ncstu.ru>
5. Лебедев, А., SiC-електроніка: прошлое, настоящее, будущее / А. Лебедев, С. Сбруев // Электроника. Наука, технология, бизнес. – 2006. – №5. – С. 28–41.
6. Наумов, А. В. Обзор мирового рынка арсенида галлия / А. В. Наумов // Известия высших учебных заведений. Материалы электронной техники. – 2005. – №2. С. 20–25.
7. Викулов, И. GaN-технология. Новый этап развития СВЧ-микросхем / И. Викулов, Н. Кичаева // Электроника. Наука, технология, бизнес. – 2007. – №4. – С. 80–85.
8. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.pressreleasepoint.com/world-semiconductor-council-wsc-joint-statement-may-2009>
9. Макушин М. Десятая конференция WSC. Свободу полупроводникам / М. Макушин // Электроника. Наука, технология, бизнес. – 2006. – №4. – С. 84–87.
10. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.bytemag.ru/articles/detail.php?ID=8713>
11. Постанова Кабінету Міністрів України Про затвердження Державної цільової науково-технічної програми «Створення хіміко-металургійної галузі виробництва чистого кремнію протягом 2009–2012 років» від 28 жовтня 2009 р. № 1173.

питання визначення поняття похибки як такої [6]. За уявної простоти питання в дійсності важко зрозуміти, що з чим порівнювати і як це робити. Супровідною проблемою є зіставність показника точності прогнозу для різнохарактерних (різномісних і різночасових) прогнозів. У цьому сенсі економічна наука не створила систему оцінювання якості прогнозування – співставлення прогнозних значень з реальністю [1].

Отже, **мета статті** – запропонувати методи ретроспективного визначення поняття і міри реалізації прогнозу.

Оцінювання якості кількісного прогнозу з урахуванням похибки виміру

Зупинимось на календарному одномоментному прогнозі (елемент класифікаційної матриці A100)

з параметричним описом (B010), фактографічною модальністю (B10), стійкою реалізацією (Г10) і можливістю ретроспективної верифікації (Д10). Цій характеристиці прогнозу відповідає така класифікаційна матриця:

A100

B010

B10X

Г10X

Д10X

Нехай прогноз надано як «виделку» мінімального і максимального значень ($P_{\min}$ і $P_{\max}$) і відрізок часу (T), який вилічують від акту прогнозування до моменту реалізації.

Далі, нехай реалізація прогнозу, яка є результатом статистичних вимірювань, виражена числом F з відносною похибкою $\pm f < 1$ і відповідною варіацією $v=2f$.

Обрахуємо середнє значення «виделки» прогнозування

$$P = (P_{\max} + P_{\min})/2$$

та визначимо абсолютне розходження між цим значенням і фактичним параметром: $d = |P - F|$.

За одиницю точності прогнозу приймемо величину абсолютної варіації $E=v*F$. Такий підхід обумовлено тим, що точність прогнозу не може перевищувати точність виміру прогнозованого параметру. З іншого боку, це надасть можливість порівнювати точність прогнозів, що має різний економічний зміст.

Виразимо «виделку» прогнозування і абсолютне розходження в одиницях точності

$$\Delta P_E = (P_{\max} - P_{\min})/E;$$

$$d_E = d/E$$

та визначимо точкову похибку прогнозу як суму

$$p = \Delta P_E + d_E.$$

З урахуванням величини прогнозного проміжку остаточно отримаємо загальну (шукану) похибку прогнозу

$$p_T = (\Delta P_E + d_E)/T.$$

Отже, за однієї й тієї самої точкової похибки загальна похибка тим менша, чим довший прогнозовий проміжок T . Зазначимо, що остаточно формула передбачає лінійно-гіперболічні залежності між точністю

прогнозу і величиною прогнозного проміжку. Це положення прийняте умовно, оскільки дійсна залежність невідома.

Коли прогноз заданий не «виделкою» значень, а одним параметром (P), вирахування похибки прогнозу здійснюється за спрощеною формулою:

$$d = |P - F|;$$

$$P_E = 1;$$

$$d_E = d/E;$$

$$p = 1 + d_E,$$

звідки мінімально можливе значення похибки дорівнює одиниці. Остаточно:

$$p_T = (1 + d_E)/T.$$

Приклади:

1. Початкові дані:

- прогнозна величина – в межах 110...140;
- прогнозний проміжок дорівнює п'яти рокам;
- фактичне значення, як з'ясувалося, дорівнює 100 з коефіцієнтом варіації 0,1.

Необхідно визначити загальну похибку прогнозу

p_T .
Розрахунок:

$$E = v * F = 0,1 * 100 = 10;$$

$$P = (P_{\max} + P_{\min})/2 = (140 + 110)/2 = 125;$$

$$d = |P - F| = 125 - 100 = 25;$$

$$\Delta P_E = \Delta P / E = (140 - 110)/10 = 3;$$

$$d_E = d / E = 25 / 10 = 2,5;$$

$$p_T = (\Delta P_E + d_E) / T = (3 + 2,5) / 5 = 1,5.$$

Порівнюючи отримане значення з мінімально можливим, яке дорівнює одиниці, відмічаємо незначну похибку цього прогнозу. Проте головний зміст вирахування похибок – це можливість порівнювати різноякісні прогнози за якістю. Тому перейдемо до наступних прикладів.

2. Початкові дані:

• інфляція на другий рік прогнозується на рівні 24–35%;

• прогнозний проміжок дорівнює двом рокам;

• фактичне значення середньорічного індексу інфляції, як з'ясувалося, дорівнює 25% з похибкою $\pm 7\%$

Розрахунок:

$$v = 7 * 2 / 100 = 0,14;$$

$$E = v * F = 0,14 * 25 = 3,5;$$

$$P = (P_{\max} + P_{\min}) / 2 = (35 + 24) / 2 = 29,5;$$

$$d = |P - F| = 29,5 - 25 = 4,5;$$

$$\Delta P_E = DP/E = (35 - 24) / 3,5 = 3,14;$$

$$d_E = d/E = 4,5 / 3,5 = 1,29;$$

$$p_T = (\Delta P_E + d_E) / T = (3,14 + 1,29) / 2 = 2,2.$$

3. Порівняємо прогноз індексу фізичного обсягу ВВП на 2008 р., виконаний МВФ для України в 2007 р., з фактичними значеннями, оприлюдненими Держкомстатом України в 2009 р.

Початкові дані:

- прогноз МВФ для індексу фізичного обсягу ВВП дорівнює 1,05576;

- прогнозний проміжок дорівнює року;

- фактичне значення індексу фізичного обсягу становило 1,021;

- похибка даних (отримана під час оцінювання номінального ВВП) перевищує $\pm 0,01$.

Розрахунок:

$$v = 0,01 * 2 = 0,02;$$

$$E = v * F = 0,02 * 1,021 = 0,02042;$$

$$P = 1,05576;$$

$$d = |P - F| = 1,05576 - 1,021 = 0,0348;$$

$$\Delta P_E = 1;$$

$$d_E = d/E = 0,0348 / 0,02042 = 1,704;$$

$$p = 1 + d_E = 1 + 1,704 = 2,7;$$

$$p_T = (1 + d_E) / T = 2,7 / 1 = 2,7.$$

Порівнюючи між собою наведені приклади, бачимо, що точність першого прогнозу майже в 1,5 раза вища за точність другого і в 1,8 раза перевищує точність третього прогнозу.

Якщо похибку виміру обчислити формально, тобто за кількістю значущих цифр у фактичному значенні індексу фізичного обсягу ВВП, то:

$$f = 0,0005 / 1,021 = \pm 0,0005,$$

тобто похибка прогнозу становитиме вже 35,8. Але якщо за базову прийняти похибку, розраховану за

кількістю значущих цифр, що відповідає неточному прогнозу МВФ

$$f = 0,000005 / 1,05576 = \pm 0,000005,$$

то похибка того самого прогнозу становитиме 3409, що цілком адекватно характеризує провальні методи прогнозування, якими послуговується МВФ [5].

Зупинимося докладніше на особливостях статистичних вимірів економічних параметрів.

Зрозуміло, що немає жодного соціально-економічного поняття, визначеність котрого дає змогу твердити про можливість точного *виміру*. Наприклад, чисельність населення держави змінюється щогодини, щохвилини, щосекунди тощо. Тому, якщо б виник намір точно визначити число мешканців країни, то невідомо не тільки *як* їх обрахувати, але й *що* саме рахувати. Так, згідно з різними джерелами, *понятійна похибка реєстрації* чисельності населення на основі суцільного перепису становить, %: Росія – 3,5; Франція – 5; Фінляндія – 2,5; Бангладеш – 10; Китай – 15; Казахстан – 0,1; увесь світ – 0,8... Під час перепису населення в 2001 р. в Україні похибка виміру не враховувалася через багатомільйонну еміграцію.

Середня похибка статистичних (вибіркових) вимірів *економічних* величин (похибка *репрезентативності*) [3], згідно з даними спеціальних досліджень, знаходиться в межах $\pm 10... \pm 20\%$, але часто-густо сягає 100% і більше (наприклад, макрооцінка рівня тіньгової економіки).

Так, за даними різних методик, складених Держкомстатом України, відносна гранична похибка (відповідає 95% довірчої ймовірності) під час оцінювання:

- числа зайнятих у Чернівецькій області в I кварталі 2006 р. становила 13%;

- статистичних ваг економічної активності населення (домашніх домогосподарств) часто-густо сягає 90%;

- сукупних ресурсів домашніх господарств за один місяць 2005 р. становила по Києву 29%.

Уточнені дані щодо виробництва річного ВВП відрізняються від початкових у середньому на 1%.

Статистичні показники, що оприлюднює Держкомстат України (як і статистичні служби багатьох країн світу), нерідко демонструють нереально високу точність – на рівні однієї десятитисячної частки відсотка. Наприклад, обсяг випуску продукції в 2007 р. по Україні представлений числом з сімома значущими числами – 1612986 млн.грн. Цей результат, «точність» якого *невідома* і тому вважається обмеженою лише можливостями обчислювальної техніки, є наслідком теоретичних, практичних і фінансових труднощів, що заважають реальному оцінюванню похибок *реєстрації* і *репрезентативності* в царині економічних вимірів.

Оцінка якості дескриптивного прогнозу з

урахуванням ступеня впевненості прогнозиста

Розглянемо календарний одномоментний прогноз (А100), який відтворює явище-подію (Б100), з умовно-альтернативною модальністю (В01), стійкою реалізацією (Г10) і можливістю ретроспективної верифікації (Д10). Цій характеристиці прогнозу відповідає класифікаційна матриця:

А100
Б100
В01Х
Г10Х
Д10Х

Припустімо, прогнозується настання деякої альтернативної події в заданому проміжку часу, і ступінь впевненості прогнозиста виражено величиною 20 балів за стобальною шкалою інтуїтивної оцінки. Уявімо, що подія, яка прогнозується, дійсно відбулася. Виникає питання: «Прогноз справдився чи ні?» Однозначну відповідь надати неможливо (проблема верифікації), але можна стверджувати: «Скоріше не справдився, бо надія на його реалізацію становила менш як 50 балів». Тому прогнозист найчастіше звертається до термінів, характерних для теорії ймовірності, наприклад: «Імовірність здійснення події в заданий проміжок часу становить 20%». Проте необхідно розуміти, що ніякого відношення до випадкових процесів поодиноким прогноз мати не може, і зазначена цифра означає не частоту реалізації прогнозу, а ступінь впевненості прогнозиста.

Задача, що ставиться, – розробити систему кількісних показників, яка дасть змогу оцінити похибку прогнозування альтернативних подій.

У наведеному прикладі похибка прогнозу, у першому наближенні, становила 80 балів. Якщо б явище не відбулося, то помилка становила б (у першому наближенні) 20 балів. Таким чином, лише в разі збігу двох обставин: цілковитої впевненості прогнозиста в тому, що подія не здійсниться (0 балів), і вона дійсно не відбувається, – похибка прогнозу дорівнюватиме нулю.

Чому ми підкресливали «у першому наближенні?» Тому, що в разі наближення ступеня впевненості прогнозиста до 50 балів прогноз втрачає будь-яку визначеність. Прогнозування таким методом рівнозначно твердженню, що прогноз неможливий. Щоб урахувати фактор безкінечного зростання похибки в середній точці стобальної шкали впевненості, запропонуємо формулу розрахунку похибки прогнозу:

$$p = x / |\ln x - \ln 50|,$$

де p – похибка прогнозу, що виражена в умовних одиницях ($p = 0 \dots \infty$);

x – ступінь впевненості прогнозиста в тому, що прогноз справдиться в заданий проміжок часу (або у визначений момент), який виражено в балах ($x = 0 \dots 100$). Якими способами прогнозист (або група експертів) встановлює ступінь своєї впевненості – це окрема тема, але коли впевненість набирає числового значення, то все ще залишається відкритим питання щодо верифікації прогнозу.

Розрахункові значення похибки прогнозу за стобальною шкалою показано на рисунку.

Згідно з наведеною формулою ймовірність похибки в лівій частині графіка збільшується від нуля до безкінечності, а в правій – знижується від безкінечності (при п'ятидесятибальній впевненості) до 144,3 ум. од. (при стобальній). Відображення правої гілки графіка зображене штриховою лінією зліва, що дає змогу визначати похибку прогнозування одночасно у двох випадках: коли явище здійснилося і коли не здійснилося.

Наведемо приклади.

1. Прогноз: «10 балів впевненості, що деяка подія здійсниться в заданий проміжок часу». Це означає так:

а) якщо подія відбудеться, похибка прогнозу становитиме 153,1 ум.од.;

б) якщо не відбудеться – 6,2 ум.од.

2. Прогноз: «90 балів впевненості, що деяка подія здійсниться в заданий проміжок часу»:

а) якщо подія відбудеться, похибка прогнозу становитиме 6,2 ум.од.;

б) якщо не відбудеться – 153,1 ум.од.

3. Прогноз: «100 балів впевненості, що деяка подія здійсниться в заданий проміжок часу»:

а) якщо подія відбудеться, похибка прогнозу становитиме нуль ум.од.;

б) якщо не відбудеться – 144,3 ум.од..

Коли прогноз виражений у *нечітких термінах* [4], то похибка прогнозування може бути виражена тим самим способом. Так наприклад, фраза: «Подія «А» скоріше відбудеться, ніж не відбудеться в заданий проміжок часу», означає, що прогнозист мислить на рівні, близькому до п'ятидесятибальної впевненості. У цьому прикладі похибка прогнозу наближається до безкінечності, *яким би не був його результат*. Інший приклад: «Майже впевнений, що подія «А» відбудеться». У цьому варіанті: якщо подія відбудеться, то похибка прогнозу буде *мінімальною*; якщо не відбудеться – *мінімаксною*.

Визначення динамічної похибки кількісного прогнозу

Розглянемо календарний одномоментний прогноз (А100) з параметричним описом (Б010), фактографічною модальністю (В10), стійкою реалізацією (Г10) і можливістю ретроспективної верифікації (Д10). Цій

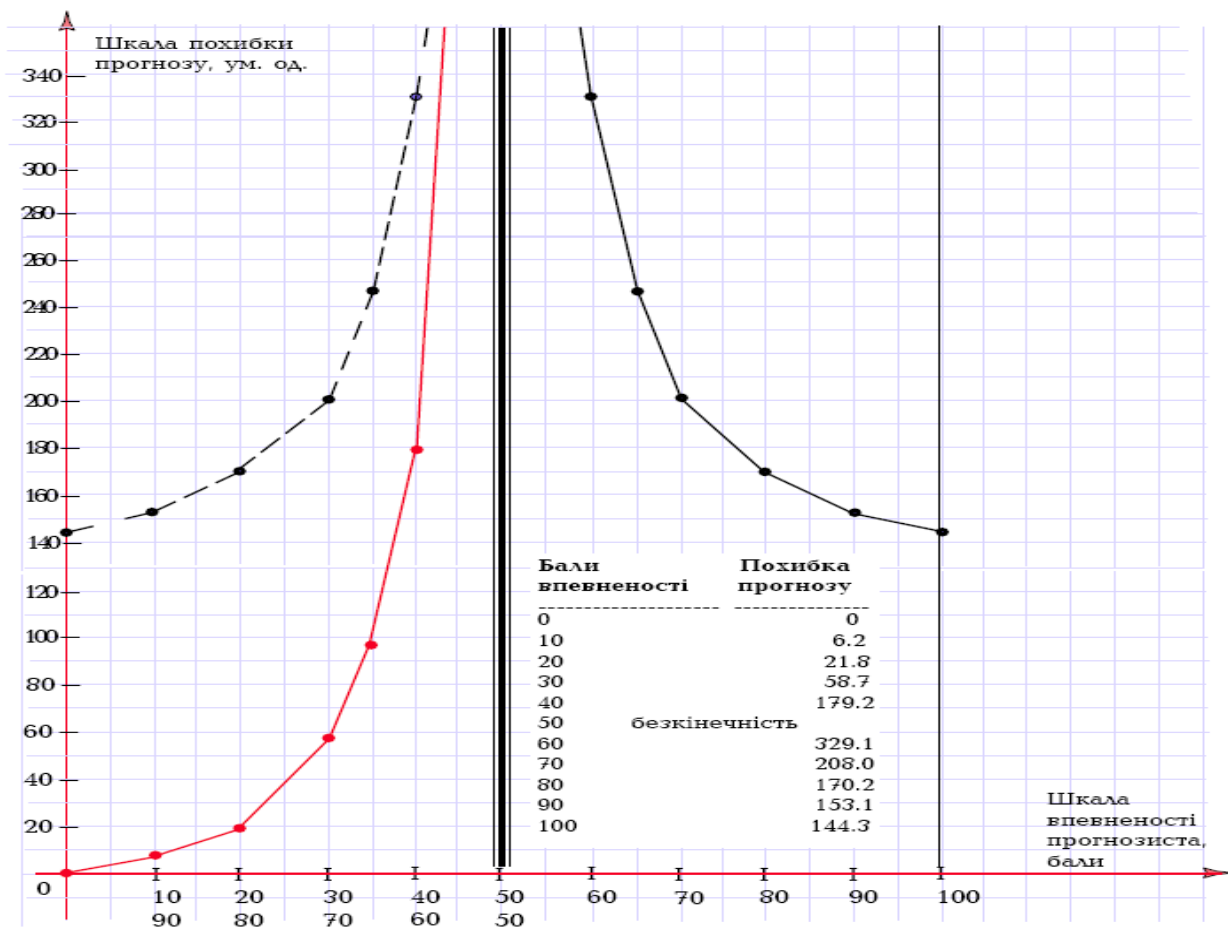

характеристиці прогнозу відповідає класифікаційна матриця:

- A100
- B010
- B10X
- Г10X
- Д10X

Якщо оцінюють точність виміру будь-якої величини, то питання про альтернативність цілей не виникає. Якщо ж ідеться про оцінювання прогнозу деякої величини, постає проблема альтернативності мети.

Отже, припустимо, прогнозується, що, починаючи з 2009 р., підприємство за рахунок бюджетного фінансування почне випускати по 20 літаків нового виду в квартал. У кінці контрольного періоду з'ясувалося, що виробляється 22 літаки в квартал. Тоді абсолютна

Графік похибки прогнозу здійснення альтернативної події

похибка прогнозу становитиме: $22 - 20 = 2$ літаки в квартал, а відносна – $100 * 2 / 20 = 10\%$.

Використаний прийом оцінювання якості прогнозу подібний до оцінювання похибки в царині виміру величин (щоправда, при вимірах величин похибку визначають як різницю між значенням окремого виміру і середнім багатьох вимірів. Однак в ракурсі нашого викладу матеріалу, вказана відмінність не має значення). Назвемо визначену таким шляхом похибку прогнозування статичною.

Звернемося до іншого прикладу. Нехай у 2008 р. вже вироблялися літаки визначеного типу в кількості 17 одиниць/квартал за рахунок самофінансування, а

прогноз на 2009 р. передбачає 20 одиниць/квартал (за рахунок досягнутого прибутку як джерела фінансування розвитку). Постає питання, що в даному випадку прогнозувалося: абсолютна величина випуску чи величина його приросту. Від відповіді на питання щодо мети прогнозу залежатиме й міра похибки. Оскільки прогноз здійснюється від досягнутого, то має йтися про приріст (три літаки в квартал). Фактично було вироблено на п'ять одиниць у квартал більше (22 літаки), тому абсолютна похибка становитиме:

$$5 - 3 = 2,$$

а відносна – $100 * 2/3 = 66,7\%$.

Визначену похибку прогнозування назвемо *динамічною*. Однак простий спосіб оцінювання динамічної похибки народжує парадокси в «особливих точках». Дійсно, при прогнозі збереження величини на попередньому рівні знаменник у формулі відносною похибки дорівнюватиме нулю, а похибка, відповідно, зросте до безкінечності, що абсурдно. Цей парадокс наводить на думку про недосконалість самої ідеї елімінування з розрахунків абсолютної прогнозової величини (20 літаків).

Як компроміс запропонуємо формулу для оцінювання динамічної похибки прогнозу. Уведемо позначення:

$a_0 > 0$ – базове передпрогнозне значення величини, яку прогнозують;

$a_1 > 0$ – фактичне значення величини, яку прогнозують;

$b > 0$ – прогнозне значення.

Фактичний приріст величини, яку прогнозують:

$$m = a_1 - a_0;$$

абсолютна похибка прогнозування:

$$f = b - a_1.$$

Остаточна динамічна похибка прогнозу:

$$d = 2^{0.5} f / (2^{0.5} + (m^2 + f^2)^{0.5}).$$

$$\text{При } m = 0, \quad d = 2^{0.5} f / (2^{0.5} + f);$$

$$f = 0, \quad d = 0;$$

$$m = f \neq 0, \quad d = f / (1 + f);$$

$$m = f = 0, \quad d = 0;$$

$$f_{\min} = -a_1 \text{ і } a_1 \rightarrow \infty, \quad d \rightarrow 2^{0.5};$$

$$f_{\max} \rightarrow \infty, \quad d \rightarrow 2^{0.5};$$

(таким чином, додатні й від'ємні ряди прогнозних похибок стали майже симетричними).

Користуючись попереднім прикладом, розрахуємо динамічну похибку прогнозу:

$$m = 22 - 17 = 5;$$

$$f = 20 - 22 = -2;$$

$$d = -1,414 * 2 / (1,414 + (5^2 + 2^2)^{0.5}) = -0,416.$$

Сезонно нівельований реальний ВВП України в

III кварталі 2009 р., за розрахунками НДЕІ Мінекономіки України, становив 1,145 ум.од.; у IV кварталі – 1,127; тоді динамічна похибка прогнозу – мінус 0,0177. Фактичний реальний ВВП у III кварталі 2009 р., за даними Держкомстату України, становив 184781 млн. грн.; у IV – 169047; прогноз, за даними НДЕІ, – 166342 млн. грн.; тоді *динамічна похибка* прогнозу – мінус 0,240.

Запропоновані методи оцінювання похибки економічного прогнозу не можна вважати альтернативою відомим статистичним методам (тобто оцінюванню, заснованому на аналізі частот у прогнозній множині) [2]. Крім того, якщо традиційно аналізували розподіл частот для показника «відносна похибка прогнозу», то зараз пропонується проводити статистичний аналіз для більш змістовних показників:

- похибка кількісного прогнозу за похибкою виміру прогнозованої величини;
- похибка дескриптивно-альтернативного прогнозу за рівнем впевненості прогнозиста;
- динамічна похибка кількісного прогнозу.

Висновки

Отже, економічний прогноз є передбаченням майбутнього людства на соціально-природному рівні, що є моментом біологічного розвитку. В астрономії похибку виміру параметрів комети, що наближається, інтерпретують як прогнозу ймовірність її зіткнення із Землею. В економіці найточніші знання щодо стану справ не є запорукою точності прогнозу.

Якщо людина є господарем власного майбутнього, то економічне прогнозування має бути одним із найбільш успішних моментів діяльності. Насправді виявляється, що багаторічні зусилля в цьому напрямі не дають задовільних результатів. Значить, людський процес (у нашому випадку – господарська діяльність) не є власне людським проектом, але може бути проектом чогось іншого. Однак у цій гіпотезі немає нічого, що могло б зупинити дослідження в царині економічної прогностики.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вугальтер А.Л. Прогностика в историко- и макроэкономических аспектах // Інформація, аналіз, прогноз – стратегічні важелі ефективного державного управління. – К., 2008. – С. 64–77.
2. Глазьев Ю. С. Проблемы прогнозирования макроэкономической динамики // Российский экономический журнал. – 2001. – №3. – С. 76–85.
3. Калина А. В., Конева М. И., Яценко В. А. Современный экономический анализ и прогнозирование. – К.: МАУП, 1997. – 272 с.
4. Нижегородцев Р.М., Грибова Е.Н. Зенькова Л.П., Хатько А. Ю. Нелинейные методы прогнозирования экономической динамики региона. – Харьков: Инжэк, 2008. – 320 с.
5. Рябо Б. Я. Прогноз случайных последовательностей и универсальное кодирование // Проблемы передачи информации, 1988. Т. 24, вып. 2. – С. 3–14. // <http://www.mathnet.ru>
6. Точность и достоверность прогноза. 2010. – 5 с. // logist.ru/forum/Attachments/___006.doc